

Wyjścia – artyści
PWSSP i ASP w Łodzi
Subiektywny wybór

Stefan Krygier

Malarz i grafik, jeden z najciekawszych kontynuatorów tradycji łódzkiej awangardy w Polsce powojennej. Urodzony w 1923 roku w Łodzi, zmarł w 1997 roku tamże. Jeden z przedstawicieli grupy łódzkich awangardzistów należących do tzw. Kręgu Strzemińskiego. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi, gdzie studiował w latach 1945–1950 pod kierunkiem Stefana Wegnera na Wydziale Malarstwa i Władysława Strzemińskiego na Wydziale Plastyki Przestrzennej. Od 1957 do 1997 roku prowadził zajęcia z kompozycji, grafiki warsztatowej i projektowej na macierzystej uczelni. W 1990 roku otrzymał tytuł profesora. Ponadto w 1963 roku uzyskał dyplom architekta na Politechnice Warszawskiej, a od 1975 roku pracował w Instytucie Architektury Politechniki Łódzkiej, gdzie stworzył pracownię rzeźby i kompozycji. W latach czterdziestych należał do Klubu Młodych Artystów i Naukowców w Warszawie, w ramach którego brał udział w wystawach w Salonie „Po prostu”, Zachęcie, Klubie Literatów. W czasie studiów zorganizował klub pod patronatem YMCA w Łodzi, a w 1953 roku współdziałał z grupą ST-53 w Katowicach. Już w czasie studiów łódzkich interesował się, poza malarstwem, również teorią sztuki. Z tego względu zacieśnił swoją znajomość ze Strzemińskim, który wywarł znaczący wpływ na twórczość Krygiera. Wspólnie opublikowali pracę teoretyczną *Widzenie gotyku* w 1947 roku. Dziedzinami, w których działał Krygier, było malarstwo oraz grafika, działania na pograniczu form przestrzennych i environment. Samodzielnie zrealizował także projekty architektoniczne i urbanistyczne. Jego obrazy z okresu studiów nawiązują do kubizmu i solaryzmu Strzemińskiego, m.in. „Okno” (1946), „Autoportret” (1947) czy „Pejzaż z Bierutowic” (1948). Następnie, w latach 50., widoczna jest w twórczości artysty inspiracja sztuką starożytnego Egiptu oraz starożytnej Grecji. Był także autorem prac taszystowskich. W latach 60. rozpoczął malarstwo materii, rzeźbę w drewnie oraz grafikę. Twórczością zapoczątkowaną pod koniec lat 70. artysta najmocniej wpisał się w historię polskiego malarstwa. To wówczas zaczęły powstawać obrazy olejne, oszczędne w treści i nawiązujące do konstruktywizmu. W latach 80. i 90. artysta poświęcił się malarstwu symultanicznemu. Obok obrazów czysto geometrycznych w formie, artysta malował obrazy nawiązujące do ikonografii i kultury europejskiej, m.in. „Judyta z głową Holofernesa”, „Porwanie Europy”, „Przed katedrą”.

Artysta w 1972 roku został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 1973 roku Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki II stopnia.

Oprac. Anna Grabarz, Biblioteka ASP w Łodzi

Bibliografia/źródła:

Stefan Krygier, https://pl.wikipedia.org/wiki/Stefan_Krygier, dostęp: 25 maja 2020